VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

DÉLMAGYARORSZÁG

75. évfolyam, 262. szám
1985. november 7., csütörtök

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Havi előfizetési díj: 43 forint
Ára: 2.20 forint

Díszünnepség Szegeden

A nagy októberi szocialista forradalom 68. évfordulója tiszteletére az MSZMP Szeged Városi Bizottsága, Szeged Megyei Város Tanácsa, a Hazafias Népfront Szeged Városi Bizottsága és a Magyar—Szovjet Baráti Társaság Szegedi tagcsoportjai díszünnepséget rendeztek tegnap, szerda este Szegeden, a Zenés Színházban. A megemlékezésen ott voltak a város és a megye dolgozóinak, a fegyveres testületeknek, a társadalmi és tömegszervezeteknek a képviselői, az országgyűlési képviselők, az ifjúság csoportjai. Az elnökség reprezentálta a város minden dolgozó osztályát és rétegét.

A díszünnepség elnöksége. Fraknóy Gábor beszédét mondja

Az elnökségben helyet foglalt *Cserháti István*, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a SZOTE rektora, *Szabó Sándor*, a megyei pártbizottság első titkára, *Papdi József*, a megyei tanács elnöke, *Székely Sándor*, a szegedi pártbizottság első titkára, *Papp Gyula*, Szeged Megyei Városi Tanácsa elnöke, *Barna Sándor* ezredes, a megyei rendőr-főkapitányság vezetője, *Dobóczky Károlyné*, az SZMT titkára, *Dombi Gyula*, a szegedi IV. lakóterületi pártvezetőség titkára, *Fekete István*, az Ikarus munkása, *Gilicze Éva*, a Szegedi Konzervgyár munkásnője, *Hegedüs Tibor*, Szatymaz tanácselnöke, *Illés Istvánné*, a zsombói szakszövetkezet növénytermesztője, *Kókainé Csada Edit*, a deszki tüdőkórház orvosa, *Körmöczi László*, a munkásőrség szegedi parancsnoka, *Kulcsárné Kiss Piroska*, a Hazafias Népfront Szeged Városi Bizottságának titkára, *Nyitrai Antal*, a munkásmozgalom régi harcosa, *Petrovics Kálmán*, a Szeol-Délép SE világbajnok kajakosa, *Péterné Szabó Irén* pedagógus, *Rácz Katalin*, a SZOTE KISZ-bizottságának titkárhelyettese, *Szabó Gáborné*, a Hazafias Népfront Csongrád megyei elnökségének tagja, *Szániel Imre*, a Szegedi Gabonakutató Intézet főigazgatója, *Szeles János* ezredes, a szegedi honvédhelyőrség parancsnoka, *Takács Imréné* országgyűlési képviselő, *Tóth Alfrédné*, az Éliker eladója, *Tóth Tamás*, a KISZ Szeged Városi Bizottságának első titkára, *Vörös Lajos*, rőszkei nyugdíjas, valamint az ideiglenesen hazánkban állomásozó szovjet fegyveres testületek képviselői.

Az ünnepi megemlékezés a magyar és a szovjet himnusszal kezdődött. *Csonka István*, a Szeged Megyei Város tanácselnökének általános helyettese, a díszünnepség elnöke köszöntötte a résztvevőket, majd *Fraknóy Gábor*, az MSZMP Szeged Városi Bizottságának titkára mondott beszédet. Az ünnepség első része az Internacionáléval fejeződött be. Ezt követően a Szegedi Nemzeti Színház művészei adtak műsort.

Fraknóy Gábor beszéde

Az ünnepség szónoka elöljáróban felelevenítette a nagy októberi szocialista forradalom győzelmének történelmi körülményeit. Ezt követően foglalkozott a forradalom győzelmét követő időszakkal, amikor sem a belső, sem a külső reakció nem volt hajlandó tudomásul venni az új történelmi körülményeket és a fiatal hatalomra évekig tartó véres polgárháborút kényszerített abban a reményben, hogy a régi rendet restaurálja. Ma már köztudott, hogy ezek a törekvések csődöt mondtak, és a győzelem megszilárdított egy új társadalomba vetett hitet.

Fraknóy Gábor egyebek között hangsúlyozta, hogy a szovjet külpolitika mindenkor a békére törekedett és az 1917-ben létrejött proletár hatalom is a békéért szólt. Történelmi áttekintést adott a békeharcról, egészen napjainkig, hiszen értelmetlen helyi háborúk, a terrorizmus mellett a tőkés nagyhatalmak, elsősorban az Egyesült Államok politikájában is mutatkoztak veszedelmes torzulások az elmúlt évtizedben. Hangsúlyozottan szólt arról:

— Olyan határig jutottunk, amelyet nem lehet túllépni, ha nem születik felelősségteljes döntés arról, hogy **megállítsuk a fegyverkezési hajszát.** E döntések nem halogathatók, mert nem engedhető meg, hogy az emberiség létét fenyegető veszedelmes folyamatok kicsússzanak az ellenőrzés alól! Ez korunk alapvető kérdése és a Szovjetunió híven első békedekrétumához, újabb és újabb javaslatokat tesz a béke érdekében. És mindenre mi a válasz? Rakétatelepítés, korlátozott atomháborúval való fenyegetőzés, a kozmosz militarizálására való egyértelmű törekvések, a vegyi fegyverek gyártásának engedélyezése.

Az októberi forradalomra való emlékezés során áttekintést adott a magyar társadalom fejlődéséről is:

— Az 1985. esztendő a magyar társadalom megújulási folyamatának kezdete. Kezdődött ez a folyamat a párt XIII. kongresszusával, folytatódott az országgyűlési és tanácstagi választásokkal, és sok helyen megválasztották már a vállalati tanácsokat, üzemi, vállalati igazgatókat. A szakszervezetek és a Hazafias Népfront kongresszusára készülve elkezdődött a helyi vezetőségeinek, tisztségviselőinek újjáválasztása. Ez a megújulási folyamat a szocialista demokratizmus kiteljesedését jelenti. Eközben az **a gazdasági környezet, amiben élünk nem lett velünk szemben humánusabb,** vagyis változatlanul nehéz körülmények között kell dolgoznunk. A nehezebb körülmények ellenére városunk és környéke továbbfejlődött, gyarapodott, amire joggal lehetünk büszkék, és amelyet nem szabad elhallgatnunk sem.

Az eredmények felsorolása mellett a szegedi pártbizottság titkára munkánk minőségét is értékelte:

— Tudomásul kell venni, hogy csak jól gazdálkodva, kiváló minőségű termékeket gyártva lehet megélni. Tudomásul kell venni, hogy a rossz támogatásának egyszer vége lesz a magyar gazdaság és a jók érdekében. A mai ünnepségen — nem ünneprontásnak szánva — feltehető a kérdés: lehet-e jobban végezni dolgainkat? A válasz elintézhető egy igennel is, és egy rövid magyarázattal, hogy mindenki végezze el saját munkáját jobban és pontosabban, ez önmagában is előrehaladást jelent. Én mégis úgy hiszem, hogy a jobban és pontosabban végzett munka tartalma szélesedett: megújított gondolkodásmódot, jobb alkalmazkodóképességet, nagyobb nyíltságot, ezzel együtt az élő szó megnövekedett szerepét, az állandó **megújulásra törekvő és ezért** kockázatot is vállaló vezetői magatartást jelent, és ezekben nagyok még a tartalékaink.

Ezt követően részletesen beszélt a megújulási folyamatról, annak fontos állomásairól, felhívta a figyelmet a fiatalokra, akik mindig teli vannak ötlettel, tenni akarással, kérdéssel és gazdaságunkra vonatkozó kritikai észrevételekkel. Fontos aktív bevonásuk a munkába, mert a szocializmus további építése és gazdagítása döntően rajtuk múlik. Fraknóy Gábor beszédét a következő gondolattal fejezte be:

— Az októberi forradalom eszméje kötelez arra, hogy töretlenül a marxizmus—leninizmus útján járva, azt alkotó módon alkalmazva építsük hazánkban a szocializmust. A forradalom eszméje kötelez bennünket arra, hogy dolgainkat újra és újra átgondoljuk, kritikusan értékeljük, és ahol kell, ott változtassunk. Ezt tette pártunk XIII. kongresszusa is, és most a mi feladatunk az, hogy az elhatározott feladatokat saját környezetünkben végrehajtsuk. Éljen a nagy októberi szocialista forradalom, éljen a magyar és a szovjet nép közös utat járó megbonthatatlan barátsága! Éljen a szocializmus és a béke!

Gyarapodó Ásotthalom

Mozdonygarázsból iskolaszárny

Bede István Tanyavilág című festményén a pusztuló, múlófélben levő életformát örökítette meg. Talán ez a képe kapcsolódik leginkább ahhoz a közeghez, ahol most nyugdíjasként élete nagy részét tölti, s amely közösség kiállítást rendezett munkáiból. Az *ásotthalmi művelődési házban* a napokban nyílt kamarakiállítása, s e kép tartalmát *cáfolni igyekszik a négy és fél ezer lelket számláló település.* Nem nyugszik bele „hátrányos helyzetébe", minden lehetőséget megragad, hogy szolgálja lakóinak épülését, szépülését.

Az egykori kisvasút mozdonygarázsa újhódott meg mostanra. Ahol a masinák pihentek, *tegnaptól négy új tanterem és két műhely várja az ásotthalmi kisiskolásokat.* Az 1979-ben épült iskolaépület *új szárnnyal bővült,* s ezáltal megoldódott az alsótagozatosok szakrendszerű oktatása. Ma négyszáznál több gyerek tanul az ásotthalmi általános iskolában, negyven pedagógus irányításával. Nyaranként az iskola szomszédságában, a Bedő Albert erdészeti szakmunkásképző intézet csodálatos parkjában tartja *alkotótáborát* a megyei rajztanárstúdió, ahol az e tájon élő amatőr szobrászok és fafaragók is tevékenykednek. Munkájuk legfrissebb eredményét az iskola udvarán birtokba vehetik a gyerekek — *játszóteret ajándékoztak* az ásotthalmiaknak.

Az ünnepélyes átadást tegnap, szerdán délután tartották, *Bakos Balázs* Mórahalom városi jogú nagyközség tanácsa vb művelődési, egészségügyi és sportosztályának vezetője *emlékezett* meg a nagy októberi szocialista forradalom 68. évfordulójáról, *szólt a község fejlődéséről és arról a társadalmi összefogásról,* amelynek eredményeképpen átadhatták e felújítással kialakított új iskolaszárnyat és a játszóteret. Az ünnepi eseményen *kitüntették a társadalmi munkában élenjáró kollektívákat és személyeket. Kiváló Társadalmi Munkás* kitüntetést kapott a Szegedi Állami Gazdaság ásotthalmi sertéstelepének Asztalos János szocialista brigádja és az iskola Hunyadi János úttörőcsapata, valamint *Demus László, Frölich András, Nagy Sándor* és *Sági József. Érdemes Társadalmi Munkás* kitüntetésben részesült a Bedő Albert szakmunkásképző intézet, az Alkotmány Szakszövetkezet, a Defag ásotthalmi kerülete, az Egyetértés Szakszövetkezet, a Felszabadulás Tsz és annak építő brigádja, az NKFV helyi Határőr szocialista brigádja, a Szegedi Állami Gazdaság ásotthalmi kirendeltsége, valamint *Ábrahám Antal, Kurucz Mihály, Polner Frigyesné* és *Somodi Sándor.*

Lajkó Lajos iskolaigazgató: — Nagyon örülünk az új iskolaszárnynak, mely lehetőséget teremt az oktató-nevelő munka színvonalának emelésére, könnyíti a pedagógusok mindennapi tevékenységét és bebizonyította, hogy az összefogás jelentős eredményeket hozhat községünkben.

Barsi Béla tanácselnök: — Az iskola környékén terveinkben egy kulturális centrum körvonalazódik. Már lerakták az iskola mellett az 50 személyes óvoda alapjait, jövő év decemberében szeretnénk átadni. A község lakóit arra mozgósítjuk, hogy településfejlesztési hozzájárulásukkal segítsék elő a tornaterem felépítését. A mostani összefogás reális reményekre jogosít.

T. L.